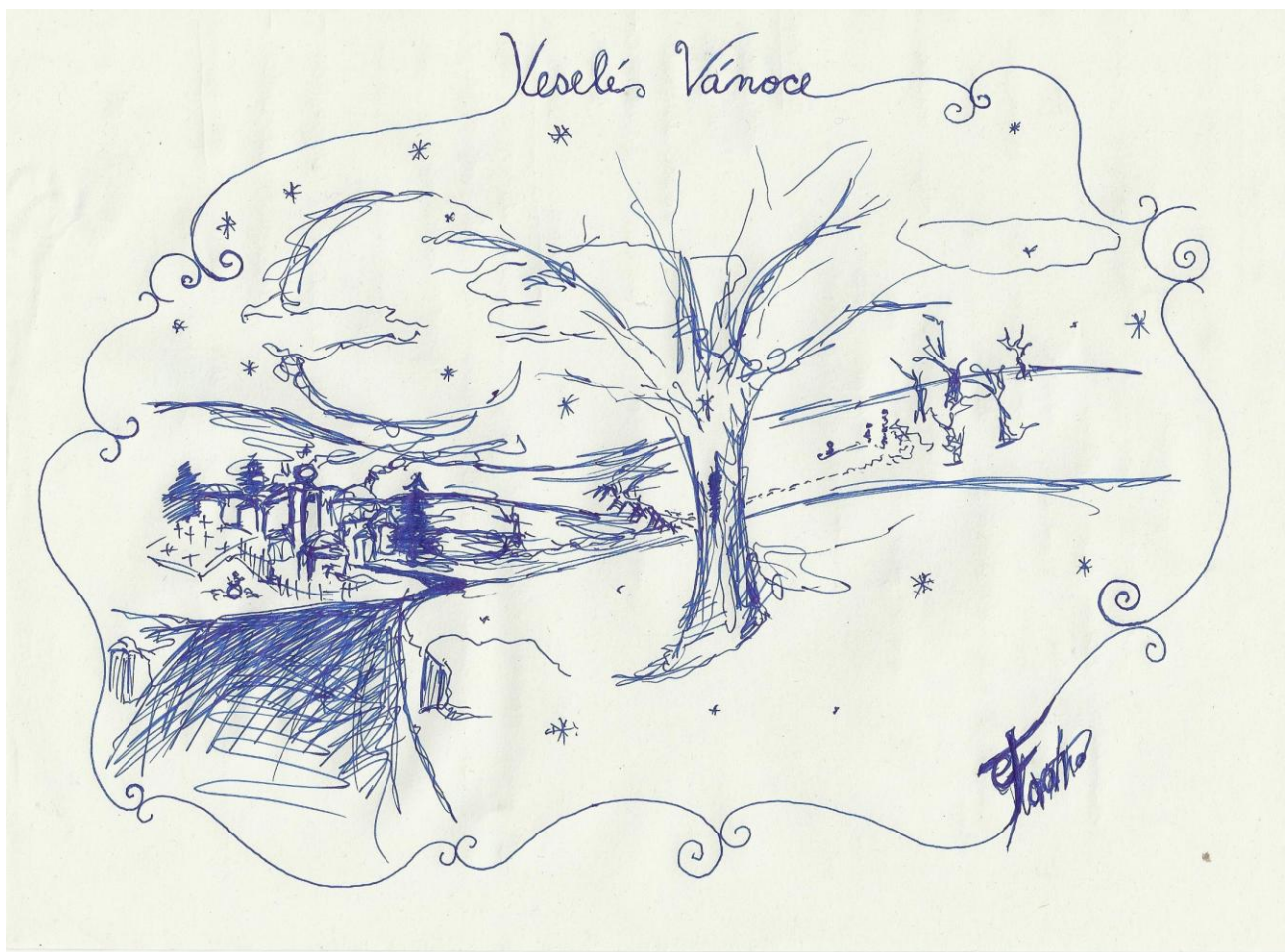

ROSA

Zpravodaj farností Nezamyslice a Tištín

prosinec 2016

Advent (z lat. adventus = příchod) je začátek liturgického roku, období čtyř neděl před vánočními svátky. Je to doba radostného očekávání příchodu Spasitele, duchovní přípravy na Vánoce, doba rozjímání a dobročinnosti. Dříve to byla doba postní, kdy byly zakázány veškeré zábavy, tanec a zpěv. V západní tradici je advent také dobou zklidnění. Odpovídalo to životnímu stylu našich předků, jejichž přirozeným rytmem byla intenzivní práce v době od jara do podzimu, kdy bylo nutné zvládnout veškeré zemědělské práce, a odpočinek v zimě, kdy se vykonávaly domácí práce jako draní peří, šití, pletení, předení, tkaní, apod. Česká hudební tradice se může pochlubit výjimečným počtem kvalitních adventních písní. Uplatňují se zejména při jitřních mariánských mších zvaných roráty. Roráty (z latinského rorate „rosu dejte“) představují specifickou podobu ranní mariánské mše v době adventní. Typické české liturgické zpěvy, které rorátní mši doprovázejí, nemají v evropské kultuře obdobu. Označení „roráty“ pochází od mešního introitu 4. neděle adventní. Začíná se slovy: „Rorate coeli desuper“ (rosu dejte, nebesa, shůry). Původ rorátních mší lze hledat v době vlády Karla IV. Panovník zavedl celoroční praxi votivních mší k Panně Marii. Dosáhla svého vrcholu v 16. století. Rorátní zpěv provozovala zvláště literátská bratrstva. Rušení bratrstev za josefínských reforem roku 1783 znamená také úpadek rorátů jako takových.

Vánoce Slovo Vánoce pochází ze staroněmeckého wāhnachten (dnes Weihnachten), složeného z wīha- (světit) a Nacht (noc). Náboženskou podstatou Vánoc je oslava narození (vtělení) Ježíše Krista. Příběh a okolnosti narození Ježíše jsou často znázorňovány pomocí vánočních betlémů. Události, které se vztahují k početí a narození Ježíše Nazaretského, jsou popsány v Novém zákoně. Hlavními zdroji jsou evangelia podle Lukáše a podle Matouše.

Zásvětná modlitba Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

Panno Maria, Matko Boží, zasvěcuji se Tvému Neposkvrněnému Srdci se vším, co jsem a co mám. Přijmi mě pod svou mateřskou ochranu. Uchraň mě ode všech nebezpečí. Pomáhej mi přemáhat pokušení, která mě svádějí ke zlému, abych si zachoval čistotu duše i těla. Tvé Neposkvrněné Srdce ať je mým útočištěm a cestou, která mne vede ke Kristu. Vypros mi milost, abych ve spojení s tebou žil v dokonalé oddanosti Bohu a jeho vůli. Amen.

Litanie k Nejčistšímu Srdci Panny Marie

Pane, smiluj se. 2x

Kriste, smiluj se. 2x

Pane, smiluj se. 2x

Bože, náš nebeský Otče, smiluj se nad námi.

Bože Synu, Vykupiteli světa, Bože Duchu svatý, Bože v Trojici jediný,
Srdce Mariino, ze všech srdcí nejpožehnanější, oroduj za nás.

Srdce Mariino, nejsladší a nejpokornější,

Srdce Mariino, sídlo všech ctností,

Srdce Mariino, svatyně Nejsvětější Trojice,

Srdce Mariino, stánku Slova, v den zvěstování tělem učiněného,

Srdce Mariino, milostí v den Navštívení naplněné,

Srdce Mariino, podivem nad Ježíšem při klanění svatých mudrců unesené,
Srdce Mariino, při narození Spasitelově láskou proniknuté,

Srdce Mariino, podle proroctví starce Simeona mečem bolestí probodené,
Srdce Mariino, na útěku do Egypta nejněžnější starosti plné,

Srdce Mariino, nad ztrátou Ježíše hluboce zarmoucené a při nalezení Jeho
ve chrámě zcela potěšené,

Srdce Mariino, uprostřed bolestí Ježíšových při jeho utrpení zarmoucené,
Srdce Mariino, při pohledu na utrpení Syna zraněné a hrůzou naplněné,
Srdce Mariino, s Ježíšem ukřižované,

Srdce Mariino, krutý smrtelný zápas s umírajícím Spasitelem prožívající,
Srdce Mariino, při snímání Ježíše s kříže do moře hořkosti pohřížené,

Srdce Mariino, s Ježíšem do hrobu pohřbené,

Srdce Mariino, při vzkříšení Ježíšově radostí naplněné,

Srdce Mariino, při seslání Ducha Svatého ohněm lásky roznícené,

Srdce Mariino, od andělů na nebe vzaté a od samého Boha v den
Nanebevzetí korunované,

Srdce Mariino, útočiště hříšníků,

Srdce Mariino, oporo spravedlivých,

Srdce Mariino, útěcho duší čistých,

Srdce Mariino, potěšení zarmoucených,

Srdce Mariino, sladká naděje umírajících,

Beránku Boží, tys na sebe vzal hříchy světa, smiluj se nad námi. 3x

K: Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko,

L: aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

K: Modleme se: Bože, tys připravil v srdci blahoslavené Panny Marie důstojný příbytek Ducha svatého; na její přímluvu přebývej i v nás, abychom se stali chrámem tvé slávy. Skrze Krista, našeho Pána.

L: Amen.

Mgr. Jarosz

Vánoční vodnická balada

Ani tlustá peřina čerstvého sněhu nedokázala zlepšit náladu a vyloudit

úsměv na tvářích obyvatel naší obce v tom roce začátku první světové války, kdy místo pohledných barevných přání pohody a radosti, přinášel pošťák Jan Kubina, nejen do chudých chaloupek, nýbrž i majetných selských stavení černou barvou lemované " Feldkarty". Jedna z nich se objevila i pod doškovou střechou chaloupky, vklíněné do řady domků, postavených jako " Familie " nad promáčeným trávníkem rozšířené návsi, v domku pracovité a dovedné švadleny Františky, mámy dvou kluků a drobné Fanyňky.

Slova psaná strojem " oznamujeme, že vojín Martin Koudelka.....konec si domyslela. Zoufale zalomila rukama a hlasitými vzlyky volala: " Bože, Bože, čím nakrmím svá milovaná ptáčata.

Marně ji malý Martinek objímal a utěšoval slovy: " Nebuj, mamó, máme micáky a kozu!"

Po chvíli se už brouzдал v krátkém beraním "kožóšku" po břehu Hané k hluboké záořině, kde teplou beranicí odmetl kousek ledu a několika údery malé sekyrky vysekal kulatý otvor v ledu. Do tmavé vody spustil provázek s ostrým háčkem na konci.

Z nedaleké vrby jeho počínání sledoval hastrman Filípek." Co to tu vyvádíš, kluku?" " Tož, chytám ryby, aby mama nebečela." „Víš co, utíkej dom- já vám rybu donesu." A stalo se. Sotva udýchaný klučina sedl ke stolu podal hastrman mamince velký hliněný džbán se třemi kapry. Vůně smažené ryby se linula kuchyňkou. Ale ozval se i jásot dětí nad třemi plátěnými pytlíky, naplněnými duhově zbarvenými skleněnkami. To budou kluci čubrnět!

Šťastné, veselé a požehnané svátky vánoční přeje -OTA-

Král králů – jeho výzva

Každoročně slavíme jeden z největších svátků našeho Spasitele – Ježíše Krista Krále.

V minulých letech jsem napsala článek s průběhu tohoto svátku v zemích Latinské Ameriky, respektive Argentině, Brazílii a Paraguaji, protože v těchto zemích žila delší dobu moje matka jako argentinská občanka se svými příbuznými, a proto jsem měla možnost, na základě jejího vyprávění, poznat velkolepou církevní slavnost ke cti Krále na nebesích. Zúčastnila se ji nejen ona sama v průvodu nebo naopak jako divák v bezprostřední blízkosti, ale také její bratranec, Padre Guillermo a její sestřenice, řeholní sestra Norberta a ostatní příbuzní. Prostě několika proudový průvod s biskupy, knězi a samozřejmě s mnoha hudebními dechovými soubory, ke cti a slávě Boží.

Brzy bude adventní doba a její MARAN ATHA pronikne do duší všech věřících. Při výstavu NSO, s níž pravidelně náš pan farář žehná přítomným i celé obci, je možno poprosit Ježíše Krista o jakoukoli dobrou věc k jeho oslavě a k naší spáse.

Kdysi v roce 1949 se v Číhošti při adventní mši svaté vysunul kříž před zraky důstojného pána, P. Josefa Toufara a věřících, jeho mučednická smrt vešla do dějin církve. (Tento kraj v okolí Zruče nad Sázavou měl možnost poznat můj bratr, při výkonu vojenské služby). Navštěvovala ho moje maminka a tamnější důstojný pán ji před kostelem vítal slovy: „Za vojáčkem, za vojáčkem“. Můj bratr totiž panu faráři s lecčím pomohl a to hlavní- účastnil se mše svaté a přijímal svátosti. A když už v tom kraji na čas pobýval, sbíral informace o zavražděném P. Toufarovi.

Satan si nedává pokoj ani v těchto letech! Nejen vraždami a brutalitou, ale i různými intrikami okultismu, jógy a jinými nevědeckými jevy chce zmařit dílo – Boží a pokoušet lidské pokolení. Nikdy však svatá církev nepadne a slova Krista Krále „.... A brány pekelné ji nepřemohou“ jsou toho jen dokladem.

Ale také výzvou k boji se zlem, tedy se satanem a satanismem!

K tomu Vám přeji hodně Boží milosti a radostné prožití doby adventní i vánoční! Ať s narozeným Ježíškem, Pannou Marií, svatým Josefem a ostatními svatými vstoupíte do nového roku 2017 i do věčnosti.

Vaše Jaroslava

Rosa, měsíčník farnosti Nezamyslice a Tištín, Koválovce, Mořice, Víceměřice, Dřevnovice, Těšice

dopisovatelé z řad farníků: -janko- Jan Košárek, -alko- Alice Košárková,
-ota- Bohumil Outrata, -omi- , Mgr. Marek Jarosz, -bono- Bohuslava Novotná, Martina Bauerová -Mbau-, vydává -bono-, vychází v počtu 150 kusů výtisků

Vzpomínka na roráty

Ani mi to nevadilo, když mě maminka obudila před pátou hodinou. Rychle si protřel oči vodou. Ustrkl dva hlty lipového čaje, zakousl kouskem chleba s kunerolem, popadl lucerničku s rozžatou svíčkou, seběhl dřevěné schody, otevřel těžká vrata a už se pomalu šoural v hnědých teplácích a omšelém zimníčku černou tmou ulice k nedalekému kostýlku na návrší, mezi zasněženými sochami několika svatých. Předběhl několik postav stařenek, zachumlaných v teplých "vlhácích". V hřejivých "valaškách", ušitých papučářem pantátou Kellerem, kráčely zvolna, těžkou prací a stářím nahrbenými zády rovněž do osvětleného chrámu. Sotva stařeček Látal rozsvítil poslední voskoviči na oltáři, rozezněly se staříčké varhany a prsty mladého varhaníka Stanislava Toulce vyloudily z nástroje staříčkou píseň: "Ejhle Hospodin přijde."

V radostném zpívání nikdo nevnímal chlad v chrámovém prostoru. Také starým panem děkanem u oltáře několikrát zatřásla vlezlá zima a tak raději vynechal jeho oblíbené kázání a snad i nějakou modlitbu, jenom aby se prokřehlé babky dostaly co nejdříve do tepla domovů a aby zítra ráno přišly na roráty zas.

- OTA-

Střípky

Nemohli jste si nevšimnout několikátýdenní práce kolem kostela. Nejde jenom o práce, které proběhly již v září a potom následovně práce firmou pana Dobeše. Musím připomenout a vyzvednout nepříznivé počasí plné větru, deště a zimy, kdy ochotní chlapi hloubili, pohledem mých očí skoro zákopy, rozváželi tuny šterku a zeminy, odváželi těžké betony, které svým strojem velmi zručně rozbil a naložil pan Vlč. Zdá se Vám to jako maličkost, ba ne, je to hodno poděkování a obdivu a ne stálého rypání a vymýšlení!!!

Možná spoustu z Vás ani neví, kdo se vlastně stará o výzdobu našeho kostela? Nebo už jste si zvykli, že je kostel vždy vkusně vyzdoben. Poslední dobou při pohledu na kytky myslím na paní Hrózovu, která onemocněla, vzpomeňme na ni v modlitbě.

Každý rok je vlastně stejný a stále se opakující kolotoč, přípravy, honění, nakupování, štědrý večer, přejídání, navštěvování...a další rok.

Proč tohle všechno podstupujeme, někdo řekne, že je dárkama, někdo spoustou jídla, někdo, že se jednou za čas vidíme s přáteli.

Ve skutečnosti někde v nás cítíme rozechvění při myšlence na jesličky a Ježíška, stále se opakující svátek je nejenom pro věřící velikou oslavou a očekáváním, dává nám pocit bezpečí, klidu a míru.

Přeji všem klidné a požehnané svátky, radost z přítomnosti našeho Pána a do nového roku hlavně hodně zdraví a osobní pohody.

-bono-

Záhada zmizelé fary

Z knihy Nezamyslice a místí část Těšice autora Mgr. Bohumila Outraty ,se k roku 1662 dozvíme o velkém požáru, při kterém shořela větší část obce a kostel i s farou;farnost byla spravována z Tištiny – což možná až tak nesouviselo s možnou opravou vyhořelé fary a kostela, na němž shořela pouze část střechy.Ono roční přesunutí faráře – kanovníka mělo spíš jako hlavní důvod to, že pro nedostatek kněží po třicetileté válce musel spravovat i farnost Pavlovice, kam to měl z Tištiny polní cestou podstatně blíž.Fara byla zřejmě již v roce 1663 opravena a sloužila až do let 1697-1700, není ale jasné, kde tato fara stála.

Nyní bych chtěl objasnit některé pojmy – všichni kanovníci, zastávající funkci faráře v Nezamyslicích, měli titul vikář a reprezentovali majitele obce. Byli především kanovníky s řeholí sv. Augustína a nazývat je mnichy, je jako nazývat mnichem papeže(je členem Jezuitského řádu). O kanovnících někdy příště, je to zajímavé , a teď zpátky k faře.

Pochybuji o tom , že probošt Korus na prosby farníků daroval pozemek na stavbu nové fary(byl majitelem obce) měl jiný záměr, ostatně situaci znal, na staré faře byl ve funkci faráře v letech 1639-1643. Rozhodl tedy o stavbě nové fary v místě zaniklého statku Opičkovského. Pozemek tedy byl , ale stavět se začalo až v roce 1697, souběžně s kostelem. V této době byl ovšem proboštem Augustin Karásek a farářem Josef Lichnovský.To se stavělo až moc, k velké radosti nezamyslických, kteří se museli podílet. Nová rozsáhlá fara kanovníků byla stavěna na severní straně od kostela, postavena ovšem musela být mimo pozemek hřbitova, který byl v té době kolem kostela. Byla postavena a stojí tam dodnes, mnozí z nás tam chodili do školy. Jenomže se měnily názvy- v roce 1705 e již o této faře mluví jako o zámku. Farář kanovník ovšem bydlel na zámku–faře. Někdy před rokem 1754 padlo v Olomouci za probošta Dominika Antonína Baumana rozhodnutí dostavět další dvě křídla a přeměnit faru ve skutečný zámek- stalo se v letech 1754-1764. Své úsilí nechal zvěčnit na průčelí zámku- fary.Po dalších dvacet let si kanovníci užívali výhod zámku, vylepšovali interiér a budovali zámeckou zahradu.Pak přišla katastrofa, Josef II. zrušil kanovníky, zabavil jim majetek , v Nezamyslicích zavedl robotu, udělal z nich nevolníky.

Předpisy roboty pro Nezamyslice uvádí ve své knize František Václav Peřinka jako obecný předpis roboty pro selský stav. Nezamyslice se ovšem na základě Vidimusu z Olomouce z roboty vykoupily a svezly se i Koválovice a Osičany, které byly v té době součástí panství. Nejvíc ovšem zlobil kanovník a farář Aurelius Kuhn. Když na zámek nastoupil císařský likvidátor, odmítl se ze zámku vystěhovat s tím, že část je přece fara. Těžký argument. Ze zámku ho ovšem nedostal, zámek s podnájemníkem byl problém, nešel prodat. Likvidátor to tenkrát vyřešil stavbou nové fary, do které v roce 1788 nastěhoval nového kněze Františka Bolreicha, světského kněze- toť ona zpráva ,že současná fara byla přestavěna z bývalé sýpky a ovčírny(z té ovčírny zřejmě jen cihly,sýpka je z boku dosud patrná).Tak vznikla naše dnešní fara. Aurelius Kuhn Josefa II. zlobil a žaloval v Římě,Josef II. ho za to bombardoval vyhláškami (na faře jich bylo kolem stovky, ještě za děkana Hřiba), ale pravdu měl ovšem císař pán.

-JaFo-

Osudy křížů

Milí čtenáři,

nadchází období zklidnění, odpočinku, ale i rozjímání a vzpomínek. A tu mě napadlo, připomenout vám několik němých pamětníků, připomínajících nám, život, dílo i víru našich předků. Jsou to posvátné kříže, rozhozené v okolí našeho městyse.

První kříže a to jednoduché, dřevěné se objevují v polích, v druhé polovině 18. století, kdy se majetnější nájemníci půdy mohli u vrchnosti " zakupovat " a stát se majiteli rolí. Rolníci si označovali hranice pozemků, travnatými mezemi, velkými kameny, živými keři, nebo stromy. Nejstarší z nich si pamatují ze svých klukovských let . Stával u polní cesty, vedoucí přes "Zadní pole" od Těšic do Švábenic. Byl to mohutný, 5 metrů vysoký, z kmene dubu, tesařem tesaný kříž s ukřížovaným Kristem na plechu, lidovým umělcem namalovaným.

Jemu podobný v r.1847,na žádost P.Wotke,tehdejšího faráře, z dubu zhotovil Vincenc Manák z p.č.10. Tento kříž stál u zdi věže, u kostelních dveří. Na tomto místě vydržel téměř padesát let. Teprve v r. 1895, se vyhovělo žádosti mariánského spolku a kříž byl přemístěn k malé kapličce nad studýnkou na MalémTrávníku. Tam však o sedm let později byla postavena nová kaple a její stavitel a mecenáš, tesařský mistr Josef Leichert se svou manželkou nechali v Kroměříži zhotovit kamenný kříž. Jen několik týdnů stály oba kříže před vchodem do nové kaple, než nový farář P. Hrdlička přijal návrh tří rolníků, přesadit starý, dřevěný kříž na rozhraní katastrů Víceměřic a Nezamyslic v trati nazývané Padělky. Je nejvyšší čas k záchraně tohoto kříže.

-OTA-

Kalendárium

27.11.2016 – 1.neděle adventní – žehnání adventních věnců
začátek prosince – zdobení perníků na faře – bude upřesněno

11.12.- do našeho kostela možná přijde svatý Mikuláš

17.12. vlakem dojede Betlémské světlo – nezapomeneme ho vyzvednout!!

3-4.12. (sob – ned.) – Nezamyslice – Duchovní obnova - p. G. Tanderys MIC

11.12. – zasvěcení farnosti Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

24.12.Dřevnovice 15:00 Nezamyslice 16:30 Tištin 20:30 Dobromilice 22:00

25.12 .Kovalovice 7:30 Nezamyslice 9:00 Dobromilice 10:30 Tištin 14:00

26.12.Tištin 7:30 Nezamyslice 9:00 Dobromilice 10:30 Kovalovice 14:00